

PEGASTA SOVA *Tyto alba*

Barn Owl – first record for the Savinja valley (NE Slovenia). On 1 Nov 2002, fresh cadaver of 2nd winter female of *T. a. guttata* subspecies was found on the motorway in vicinity of Latkova vas near Polzela (UTM WM02). A detailed inspection of the old attics nearby would give us an answer whether this owl breeds in the Savinja valley.

Resnična meja oziroma potek hibridne cone obeh podvrst pegaste sove v Sloveniji še danes ni jasna. Med obema subpopulacijama tako v SV kot v JZ delu države ni jasne povezave, saj med njima zeva veliko nezasedeno območje, kakršno je na primer Savinjska dolina, in to tako v gnezditvenem kot zimskem času [SOVINC, A. (1994): Zimski ornitološki atlas Slovenije. – Tehniška založba Slovenije, Ljubljana; GEISTER, I. (1995): Ornitološki atlas Slovenije. – DZS, Ljubljana]. Celo podrobnejša raziskava sov Savinjske doline pojavljanja pegaste sove v njej ni potrdila [VOGRIN, M. (2000): Sove spodnje Savinjske doline. – *Acrocephalus* 21 (98–99): 43–45]. Dne 1.11.2002 sem se skozi Savinjsko dolino peljal po razmeroma novi avtocesti. V bližini Latkove vasi pri Polzeli (280 m n.v., UTM WM02) sem sredi avtoceste našel povsem svež kadaver pegaste sove. Bila je drugoletna samica temnejše podvrste *Tyto alba guttata*. Čeprav gre za podatek iz negnezditvenega obdobja, potrjuje pojavljanje pegaste sove v Savinjski dolini, ki glede na njeno zgolj klateško lastnost ne izključuje tudi njenega gnezdenja. Pregled bližnjih starih ostrešij bi morda dal jasnejši odgovor na to vprašanje. Na savinjski avtocesti sem pred časom našel tudi kadaver male uharice *Asio otus*, kar kaže na problem smrtnosti sov na nižinskih avtocestah, ki je bil podrobno predstavljen za italijanske avtoceste, kjer sta bili glavni žrtvi prometa prav pegasta sova in mala uharica [RUBINIČ, B. (2000): Smrtnost sov Strigiformes na avtocestah med Bologno in Trbižem (Italija) pozimi 1998–99. – *Acrocephalus* 21 (98–99): 67–70].

Al Vrezec, Pražakova 11, SI-1000 Ljubljana, Slovenija, e-mail: al.vrezec@nib.si

VELIKA UHARICA *Bubo bubo*

Eagle Owl – high local density of three successfully breeding pairs in 2003 at Kraški rob (SW Slovenia), with their nests situated at distances of 1.9 and 2.4 km

Velika uharica je vrsta z velikim domačim okolišem, saj meje teritorija navadno vzpostavi v oddaljenosti 2 km od gnezda [CRAMP, S., ed. (1985): *The Birds of the Western Palearctic*. – Oxford University Press, Oxford]. Ravno iz tega vidika je zanimiva gnezditvenost treh parov v letu 2003 na Kraškem robu. Gnezda so ležala na vzhodnem delu Kraškega roba v obliki polkroga. Razdalji med njimi pa sta bili 1,9 in 2,4 km. V juniju so se iz vseh treh uspešno speljali mladiči (v dveh po dva, v enem pa en), ki jih je bilo v neposredni bližini gnezda mogoče opazovati še cel julij. Podatek kaže, da je poleg

primernih gnezdišč za veliko uharico na tem območju tudi veliko bogatih lovnih območij.

Tomaž Mihelič, Št. Jurij 125, SI-1290 Grosuplje, Slovenija, e-mail: tomaz.mihelic@dopps-drustvo.si

LESNA SOVA *Strix aluco*

Tawny Owl – unusual daytime roost-site in Song Thrush's or Blackbird's abandoned nest of a young radio-tagged owl on 18 Jul 2002 on Mt. Krim in the vicinity of Tomišelj (UTM VL59, central Slovenia)

Ko ptici, ki smo jo prej večinoma po naključju lahko opazovali le tu in tam, namestimo oddajnik in si s tem odpremo vrata v njeno zasebnost, se nam pogled na ptico in njeno življenje precej spremeni. Sam sem tako v letu 2002 na Krimu pri Ljubljani sledil mladiču lesne sove na njegovih dnevnikih počivališčih in nekatera so bila res nenavadna. Najbolj nenavadno izmed njih si je sova izbrala 18.7.2002, ko je spala nekje blizu Tomišlja. Zavlekla se je v manjšo jelko *Abies alba*, kjer si je za počivališče izbrala kar staro cikovtovo ali kosovo gnezdo tik ob deblu v gosti razrasti vej le kake štiri metre visoko. Vse skupaj je bilo v gostem sestoju mladja, kjer so prevladovala predvsem mlade jelke in leske *Coryllus avellana*. Tudi sicer lesne sove za svoja dnevna počivališča izbirajo predvsem goste in močno zaraščene kotičke, ki jim zagotavljajo tudi največ kritja [KÖNIG, C., WEICK, F. & BECKING, J.H. (1999): *Owls – A Guide to the Owls of the World*. – Pica Press, Sussex].

Al Vrezec, Pražakova 11, SI-1000 Ljubljana, Slovenija, e-mail: al.vrezec@nib.si

KOCONOGI ČUK *Aegolius funereus*

Tengmalm's Owl – its characteristic “smacking call” heard on 20 Nov 2002 near Sv. Bolfenk in Pohorje Mts. (1147 m a.s.l., UTM WM54, NE Slovenia), which is the first record of this species from the eastern part of Pohorje Mts.

Razširjenost koconogega čuka na Pohorju je bila po novjših dosedanjih podatkih v glavnem omejena na širše območje v okolici Osankarice [BOŽIČ, L. & VREZEC, A. (2000): Sove Pohorja. – *Acrocephalus* 21 (98–99): 47–53]. Nekaj posameznih podatkov imamo tudi iz zahodnega dela Pohorja (J. GULIČ *ustno*, lastna opazovanja). Dne 20.11.2002 sem okoli 22.00 ure slišal značilni svarilni klic (“smacking call”) koconogega čuka v smrekovem gozdu južno od razglednega stolpa pri Sv. Bolfenku nad Mariborom (1147 m n.v.) na zadnji višji vzpetini tega hribovja na njegovem vzhodnem koncu. To je do sedaj tudi edini podatek o pojavljanju koconogega čuka na vzhodnem delu Pohorja. Kljub temu da je bil koconogi čuk zabeležen zunaj gnezditvenega obdobja, opazovanje daje slutiti, da je ta vrsta sove na Pohorju bolj razširjena, kot kažejo podatki.

Luka Božič, Pintarjeva 16, SI-2000 Maribor, Slovenija, e-mail: luka.bozic@dopps-drustvo.si